

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 9 Maiu st. v.

Așadar' congresul național bisericesc gr.-or., care era să se întrunească la 1 Octomvrie 1884, se va întruni totuși în 8 Iunie 1886. „*Spät kommt er, aber er kommt doch*“ (Vine târziu, dar tot vine).

Cui vor fi având Românii gr.-or. din Transilvania și Ungaria să mulțumească grația aceasta?

Aceasta nu o putem sci. Aceasta poate că nici n'ar fi așa de lipsă a se sci. Ar trebui, credem noi, și poate că tot așa vor crede și Românii gr.-or. din provincia gr.-or. metropolitană, să scim mai întâiu cui este a se mulțumi jignirea constituțională a acestei biserici, prin care Românii gr.-or. au fost împedeți în funcțiunea lor constituțională aproape doi ani de zile?

În privința aceasta s'au ținut și scris multe, se mai țin și se mai scriu destule de tot felul, chiar și în ziua de astăzi. Toate însă câte s'au ținut și scris, câte se țin și se scriu, pentru-ca să se excuze jignirea constituțională a bisericii gr.-or. române, apar ca nise subterfugii, lipsite de temei și potrivite de a mulțumi numai pe oamenii creduli.

Dar' dacă congresul este într-o perspectivă atât de apropiată, să lăsăm la o parte întrebările, pe care și așa în prima linie au alții să le deslege: reprezentanții bisericii gr.-or. române. Reprezentanții, cari, de sigur vor trebui să discute și acest lucru, cel puțin pentru-ca ei înșiși să fie lămurii asupra adevăratului obstacol, care până aci s'a pus de-a curmezișul în calea constituționalismului unei biserici de preste un milion și jumătate de suflete.

Să trecem chiar și preste formalitatea jignitoare, că congresul are să se întrunească într'un timp, care implică abateră de la termenul normat de statutul organic.

Ei bine, lăsăm la o parte, trecem și preste părți formale și le lăsăm pe toate în grija celor chiamați. Poate că și unica împregiurare, că reprezintă o parte dintr'un popor așa de mare din monarhia austro-ungară, încă îi va silii pe deputații congresului să nu treacă, așa cu una cu două, preste cestiunile aceste, fire-ar și numai cestiuni de formă,

Când am ajuns însă la punctul să trecem mai departe la ceea-ce ne preocupă și va trebui și pe deputații congresului să-i preocupe mai mult decât cele până aci atinse, ne mai vine aminte un lucru.

Este adevărat, că avem scire directă dela Budapesta, că nu este nici un obstacol în calea congresului și aceeași scire este, precum aflăm, colportată și aici în loc.

Ca oameni însă, care prelungă textul clar al legii pozitive de stat mai avem chiar și acum scirea, că guvernul n'a făcut nici-când greutăți întrunirii congresului, putem crede fără leac de îndoială, până nu vom ceti convocarea, că congresul se va și întruni la termenul anunțat și în numărul nostru de astăzi?

Să avem de astădată credință, însă nu credință necondiționată. *Habent sua fata, ... etiam congressus.*

Și acum după-ce am dat și în privința aceasta expresiune stărei noastre sufletești justificate de trecut, să vedem, care ar fi preocupățiunea, preste care nu este permis la nici un cas și mai ales celor în prima linie chiamați, a trece cu vederea.

Să deschidem cartea legii și să-i cerem sfatul, și a bună-seamă nu vom rămâne neorientați.

Cea dintâiu dintre agendele congresului național bisericesc este: îngrijirea de susținerea libertății religioase și a autonomiei bisericesci (§ 154 Stat. org.).

Eată în scurte cuvinte două lucruri: libertatea religioasă și autonomia bisericească, care cu toate că sunt două, sunt atât de strîns legate unul de celalalt, încât se pot considera că ar fi numai unul.

Nu încapă îndoială, că atât libertatea religioasă, cât și autonomia bisericească reprezentanții provinciei metropolitane române gr.-or. nu le vor lăsa, pentru-că nu le este permis a le lăsa la nici un cas desconsiderate. Din contră cu ori-ce preț ei trebuie să le apere.

Când punem cestiunea însă astfel, ar trebui înainte de toate să fim lămurii, dacă una din aceste sunt în pericol de a fi atacate, dacă în adevăr sunt deja atacate și dacă deja au și suferit ceva, s'a vătămât ceva din întregitatea lor?

Încât ne privește pe noi, noi suntem lămurii și am fi gata a lămurii și pe alții.

Până când însă nu ne vom afla în pozițiunea de a sci hotărît, că congresul la 8 Iunie se întrunește, publicul nostru cetitor, fără a pretinde să scie, care pot fi rezervele noastre, ne va ierta dacă îl mai amânăm. Promitem însă, că îndată-ce vom sci că suntem pozitiv în ajunul congresului, ne vom pronunța și asupra situațiunii în ceea-ce privește libertatea religioasă, autonomia bisericească, cum și cine le amenință.

Revistă politică.

Sibiu, 9 Maiu st. v.

Punctul de gravitațiune al pertractărilor comisiunii de tranșacție între Austria și Ungaria se află deocamdată la sub-comitetele exmisse, care și-au început deja lucrările astfel, încât până la feriile de vară ale dietelor vor trece cel puțin preste o parte din proiectele de tranșacție. „*Neue freie Presse*“ comunică: Începându-se consultările sub-comitetului pentru convenția vamală și comercială între Austria și Ungaria, Zeithamer a făcut în numele Cehilor următoarea declarație: „Cehii n'au participat până acum la negocierile ambelor concordate cu Ungaria și astfel concordatul cu Ungaria nu se poate privi de un operat al Cehilor. Până acum Cehii nu și-au schimbat punctul constituțional de mâncare, pe care l-au avut mai înainte; în fața faptelor create însă Cehii vor cu prilegiul pertractărilor de concordat să renunțe la discutarea cestiunii de drept public și vor intra în pertractările proiectelor de concordat“.

Vorbînd într'un prim-articol despre votarea creditelor suplimentare decătră dieta ungară, „*Budapester Tagblatt*“ scrie între altele următoarele:

„... Aceasta nu înseamnă altceva, decât un absolutor complet, pe care l'a dat guvernului majoritatea pentru reaua sa administrațiune de până acum. Prin acceptarea respectivelor proiecte de lege majoritatea a declarat, că n'a existat o rea administrațiune și că guvernul a făcut o astfel de operațiune financiară, încât cu cea mai mare liniște îi poți da mijloacele, spre a o continua și mai departe.“

„Votul majorității are însă și o altă, poate și mai mare însemnătate. Prin acela majoritatea a expus totodată, că nu face pretențiune, ca guvernul să se țină de promisiunea, că anume se va nîsi să reguleze administrația financiară. De ce adevărat se și încorde prea tare în această privință? După o activitate de unsprezece ani el a dus țeara la un adevărat chaos financiar, în loc de a regula finanțele, conform primului punct al programului său de odinioară. Majoritatea s'a declarat de învoită oare-care vibrațiune. Sînt adeseori discuțiuni de cifre seci, care gîndesci că după firea lor n'au nimica de a face cu inima și totuși când d. e. vezi, că numărul parohiilor vacante din an în an își păstrează rezistența cu obstinătate; când auzi, că procentele celor ce cercetează școala se sporesc și că deficitul tipografiei arhidiececesane crește, — și inima își are părțile ei. Primește și ea impresiuni, care o dispun când rău, când bine, când mestecat, adevărat: bine și rău, și rău și bine totdeauna.“

Impresiunile aceste din urmă pricinuesc, precum vedeți, vibrațiunea inimei și acum cu toate că felul acesta de vibrațiune purcede și dela acte seci sinodale, fiindcă dau resunetul lor și în inimă, repet: ar fi păcat să le ignoreze omul cu totul. Cu atât mai ales nu trebuie ignorate, cu cât au loc în cadrul creștinătății, care ne învață să iubim faptele bune și să urim pe cele rele, un lucru care earăși nu este, nu poate fi străin de inimă.

Cetitorii, și dacă vor binevoi și cetitoarele, vor excusa digresiunea din această introducere. Digresiunea și dacă n'ar fi firească, este necesară.

Dacă nu altceva, necesitatea este deajuns ca să justifice scoaterea impresiunilor din mapă.

cu acest chaos, cu continuarea lui și a arătat prin aceasta *implicite*, că ei nu-i este de finanțe regulate, nu de sanarea boalelor economice ale țării, nu de îmbunătățirea reauai administrațiunii ce duce la ruină, ci singur numai de mai departe existența a politiceii de partid, sau mai bine ținut a politiceii de interese, și din această considerație rezultatul acestei votări trebuie să se privească de un rezultat, ce depri-mează pe fie-care patriot adevărat.

„Nu opozițiunea e aceea, care prin votarea de aci a avut un eșec, ci principiul constituțional, și interesul material și moral al națiunii a suferit această derută. Prin această votare sistemul parlamentar s'a pus într-o lumină, care și puțină măsură de încredere, ce este îndreptățit a mai ave în el, a scărit-o la un nivel foarte jos. E trist, dacă nu se cunoaște adevărul, dacă judecata e atât de preocupată, încât nu mai scie să facă deosebire între drept și nedrept; mai trist însă, dacă se cunoaște adevărul și din considerări de partid te ferești a ave și curajul convingerilor tale și a trage din acele consecuențele“.

Impresiunea produsă de discursul d-lui Gladstone asupra billului privitor la *Home-rule*, este că proiectul e condamnat fără apel. Trebuie a se admite, că dl Gladstone a ținut cuvîntul său din urmă, și pentru-că propunerile sale nu satisfac cererile d-lui Chamberlain și ale radicalilor, și nu slăbesc în nimic obiecțiunile lordului Hartington și ale celorlalți partizani hotărîți ai uniunii, primul ministru nu poate să aibă o majoritate pentru proiectul său.

„*Standard*“ anunță, că în urma discursului ținut de dl Gladstone, vre-o douăzeci de liberali, al căror vot era în-doiș, au manifestat intențiunea de a se uni cu partizanii lordului Hartington.

„*Morning Post*“ țină asemenea, că sorții de izbîndă ai billului irlandez devin din zi în zi mai nesiguri. Se crede, că opozițiunea dispune astăzi de 325 voturi, număr îndestulitor, chiar dacă s'ar ține suma de obținerea probabile, pentru respingerea billului.

„*Daily News*“ țină că discursul, pe care l'a ținut dl Gladstone Lunia trecută, propunînd a doua cetire a proiectului de reformă în Irlanda, este probabil ultimul cuvînt al primului ministru în cestiunea irlandeză. Alte concesii materiale guvernului nu este dispus să facă. Foaia ministerială mai face încă odată apel la dl Chamberlain să aibă în vedere răspunderea, pe care va ave să o poarte, dacă prin continua sa opozițiune va face să cadă proiectul guvernului. „Nu poate“ continuă numita foaie, „să fie nici dorința d-lui Chamberlain nici a celorlalti, cari îl privesc astăzi pe dînsul ca șef, ca partida liberală să rămână destinată și să se aleagă o majoritate conservatoare. El țină, nu-i vorbă, și încă cu multă dreptate, că unitatea regatului este mai pre sus decât uni-“

Foița „Tribunei“.

De pe galeria sinodului.

Mai bine târziu decât nici odată.

Așa am cugetat când m'am decis a scoate din întunerecul mapei impresiunile adunate cu ocaziunea sinodală a sesiunii expirate, care înainte cu vre-o câteva săptămîni avu loc în Sibiu.

Impresiuni?!

Da, impresiuni. Însă lucru curios: impresiuni scoase din mapă. Cetitorii și chiar și cetitoarele, nu cumva să cugete la vre-o invențiune nouă. Bună-oară cum e fonograful. Nimica de felul acesta. Totul s'a petrecut în modul cel mai firesc și simplu. Impresiunile din sinod nu s'au impresionat deadreptul în mapă. Ca toate impresiunile, și aceste au mers pe calea firească și au pîrîns la creeri și la unde apoi tot pe cale firească, prin mediul mânei și al plumbelului, s'au imprimat pe petece de hîrtie, care până una-alta au trebuit să „resufle“ fără diurne în mapa mea.

Ei, și acum le-am scos din mapă. Am creșut că va fi deajuns cu cât au „resuflat“.

Însă spre care sfîrșit?

„Mi-am pus și eu, precum se vede întrebarea aceasta, și ca mine și-o vor pune de sigur și alții. Dacă sînt sigur de întrebare, nu sînt tot atât de sigur de răspuns, și dacă aș fi sigur, nu sînt sigur, că ce fel de răspuns și-ar da acei ce nu-și vor pregeta osteneala aceasta. Motiv de-ajuns așadar', ca să cerc, bine rău, cum voi pute, să precisez, după-ce am pus întrebarea, și răspunsul.“

Eată ce țin dar'! Raportorul d-voastre vi-a dat și el impresiuni. Impresiunile acele însă sînt mărginite, fiindcă s'au ținut strîns prelîngă a da informațiuni despre *acta* deputaților așa după-cum au urmat unul după celalalt. Dînsul s'a mărginit la aducerea la cunoștința lucrurilor cum s'au petrecut, fără de a reflecta și la vibrațiunile inimei provocate prin lucrările despre care vi-a raportat.

Ar fi însă păcat, dacă la o ocaziune cum e și un sinod, inima ar rămîne cu totul neabăgată în seamă. Pentru-ce? Earăși lucru foarte simplu.

Actele sinoadelor pot fi, ca să n'aibă nimica de a face cu inima. Și cu toate acestea nu pot fi condamnate numai la un modru de a pune aerul dintre patru pereți nesimțitor în

Una însă mai fie ținută la locul acesta. N'am de loc pretensiunea de a fi scos cine scie ce lucru mare din mapă, spre a-l așterne dinaintea d-voastre. Am conștiința de a vă prezenta numai nise copii pâlde de impresiuni, prinse precum numai s'au putut, pe petecele de hîrtie, de care mi-a fost vorba îndată la început. Așa este, precum s'a putut în strîmtoarea ce o ofere o galerie atât de negalerioasă, sau galerie-țivă, după-cum ar țină Bucovinenii, cum este ceea a sinodului arhidiececesan din Sibiu.

Ori-și-cât de palidă ar fi copia, un folos tot sper că va aduce. Și ca pesimist ce sînt, mî gîndesc înainte de toate la cazul cel mai rău. Mî gîndesc la cazul, că copia n'ar reflecta impresiunile în măsura cuviincioasă. Atunci pot servi ca mijloc de aducere aminte, mijloc care să pună pe alții în poziție de a-și completa impresiunile lor, precum ca oameni mai de spirit le va veni într'ajutor spiritul și fantasia lor.

Dau dar' conturile. Coloreze alții, care după puterile lor mai eminente. Pe mine unul n'are să mă supere. Din contră, îmi va pără că de bine.

(Va urma.)

—y—

tatea partidei liberale". Crede însă dînsul, că unitatea regatului mișcă mai mult pe lordul Salisbury și pe lordul Randolph Churchill decât pe dl Gladstone? Cîne ar pute dice, că Canada, Australia, Noua-Zeelandă și Cap-Colonie nu se coprink în unitatea regatului? Și totuși corpurile lor legiuitoare sînt cu mult mai independente decât corpul legiutor al Irlandei, după-cum se prevede în proiect. Să nu se creadă, că respingîndu-se proiectul d-lui Gladstone, va înceta și *Home-rule*. Partida liberală însă va face apel la țeară într-o situațiune dificilă și cuprinsă de o mare descurajare.

Convențiunea comercială cu România.

În sfîrșit punem sub ochii cetitorilor noștri și un articol din cel mai autorizat organ al guvernului român, articol ce dovedește, că cu toată ruptura „putem crede că au dreptul acei cari socotesc, că negocierile au încă sorți de izbîndă de a ajunge la vre-un rezultat". Eacă ce scrie „*Voința Națională*":

Este foarte interesant de urmat polemica diarelor unguresci și austriace cu privire la negocierile ce s'au urmat acum de curînd între noi și imperul vecin.

Este și mai interesant de cetit diarele din Viena, cari judecă situația cât se poate de bine, neascundînd nici unul din pericolele la cari ar fi expusă industria austriacă, dacă oamenii de stat dela Ball-Platz nu și-ar da silințe pentru a ne acorda și nouă concesiuni și dacă nu ar exercita o presiune serioasă la Budapesta, de unde par a veni mai toate greutățile.

Nu e vorbă, diarele austriace încep articolele lor prin amenințări la adresa României; după această introducere obligatoare ele nu înțără de a pune bine lucrurile în lumină și de a arăta în partea cui cade răspunderea.

Nu vom vorbi de loc despre amenințări; un stat ca România nu se poate lăsa a fi influențat de asemenea mijloace; experiența de altmîntre, pe care imperul vecin a făcut cu ocaziunea denunțării tarifelor unioniste, nu e un exemplu incurajator pentru a urma pe această cale.

Eată acum ce dice, între altele, „*Neue freie Presse*":

„Cearta cu România ne va face să perdem un debușeu pentru nise produse în valoare de patruzeci și trei milioane floreni și pentru nise fabricate în valoare de treizeci și trei milioane. Bieții croitori și bieteile cosătorese din Viena, cari își agonisau pâinea de toate dîile numai din export, cari pot trăi numai prin faptul că locuitorii din orașele României își procură hainele și rufăria din capitala Austriei, vor primi o lovitură strașnică, dacă negocierile nu vor ajunge la nici un rezultat. Singura industrie locală mai însemnată, care a rămas Vienei, va fi cu totul sdruncinată prin acest război economic; dar' chiar și producerea obiectelor de lux, care a găsit în Orient un debușeu bogat, va primi răni serioase . . . și terenul pe care îl perdem acum, nu-l vom mai redobîndi nici odată".

Acestea sînt, după organul vienez, foloasele, pe cari le va aduce Austriei ruperea negocierilor.

Să vedem acum, cine e vinovatul în toată această afacere:

„N'ar mai trebui să acuzăm pe nimeni astăzi, — continuă „*Neue freie Presse*”; e bine totuși să socotim în acest moment, dacă politica vamală a Austriei n'a fost condusă din nenorocire de o idee greșită; dacă, urcînd prețul cîrnelor prin excluderea a câtorva dîci de mii de boi, n'a pricinuit pericolul pierderii unui debușeu însemnat pentru produsele imperului?

„Uneltirile agrarilor în Austria au provocat în România neîncrederea în orice convențiune, a întărit credința, că toate întocmirile scrise dedevin iluzorii din cauza atitudinii administrației, că chiar libertatea importării vitelor nu e de nici un folos cît timp carantinele împiedecă exercitarea acestui drept.

„Interesul producătorului de vite a învins interesul producătorului de haine, de hîrtie, de zahăr! Cine va plăti însă nota? Bietul lucrător! Și unde vom mai găsi noi debușeuri pentru trei-dîci și trei milioane fabricate în această perioadă de stagnație și de regres economic?"

După-ce „*Neue freie Presse*" recunoaște, că România a fost mult timp lovită pe nedrept, se întreabă:

„Ce face contele Kálnoky în toate aceste împregiurări?"

*) „*Neue freie Presse*" din 14 Mai.

Aceeași întrebare ni-o punem și noi.

Ce face contele Kálnoky pentru a face să triumfe idei mai înțelepte atît la Pesta cît și între membrii poloni ai parlamentului?

Se scie în adevăr, că Polonii au primit cu bucurie vestea amănării negocierii cu România și deputatul Abrahamoviez a dat a înțelege, că renta pămîntului va crește în Galiția, puțin îi va pása de interesele industriașilor austriaci.

După-cum se poate vedea, chiar vecinii noștri recunosc, că greutățile nu vin din partea noastră, ci din partea lor chiar. Presiune deci nu trebuie să fie făcută asupra noastră, ci asupra producătorilor unguri și galițiani. Cât despre noi, vom arăta într-un număr viitor, care sînt condițiile *sine qua non* ale încheierii unei convenții cu Austria.

Fără aceste condițiuni, ori-ce încercare din partea imperului vecin de a ne impune o convenție, care să stipuleze numai foloase pentru o parte și numai sarcini pentru cealaltă, va rămîne cu totul zadarnică.

Deja o mare agitație s'a început în Austria. Industriașii pe de o parte, ear' marile companii de drum de fer și mai cu seamă societatea de navigație pe Dunăre, de alta își dau toate silințele pentru a se reîncepe negocierile. Se scie în adevăr, că societatea de navigație și societatea Lemberg-Cernăuți-Iasi, ar fi cu totul ruinate, dacă s'ar întrerupe relațiile comerciale între România și Austro-Ungaria.

Putem crede deci, că au dreptul acei cari socotesc, că negocierile au încă sorți de izbîndă de a ajunge la vre-un rezultat.

„*Neue fr. Presse*" dela 18 Maiu n. scrie:

Războiul vamal cu România se va purta deci. O astfel de luptă oferă un spectacol înfloritor. Soldații nu vor fi convocați sub steaguri, tunurile nu vor zura prin strade, dar' scopul luptei e același, care se urmărește altmîntre prin sabie. Se tractează despre aceea, că un stat cearcă să mărginească pofta celuialt prin mijlocul puterii, se măsură puterile materiale, că se dă pe față tendința de a stoarce prin ruin concesiunea contrarului. La aparență e un ce foarte indiferent ceea-ce se petrece. Se vorbește numai de cucuruz și berbeci, despre lănci și cămeși, dar' dela aceste lucruri atîrnă viața, nutrimentul numeroaselor elemente ale populației, al căror izvor de câștig se vatămă, a căror rădăcină economică se îngroapă. Lupta se poartă de oameni în contra oamenilor și scopul e sărăcirea, stagnarea comerului, recăderea producției. În această relațiune are să între Austria față cu România la începutul unei proxime. Țările își vor închide hermetice granițele lor, guvernele vor pândi necontenit pentru a scrii punctul dureros al inimicii, legăturile vechi comerciale se vor rupe, România va fi atît de depărtată de statul nostru, ca -și -cînd ar zăce în oceanul depărtat. Sistemul protecționist a încercat-o pe monarchia noastră în o ceartă, în care biruința e penibilă, căderea e rușinoasă, care deja prin începerea ei vatămă în gradul cel mai mare pe neguțatori, predă industriei străine acele teritorii, pe care le-a câștigat munca austriacă.

Războiul vamal e hotărît și nu încapă în doială, că România va fi greu păgubită printrînsul. Dar' și oamenii de stat austriaci, cari se prepară a introduce o asediare economică, au cauze deajuns de a se gîndi la ultimele consecuențe ale voinței lor. Guvernele monarchiei, conduse de tendențe agrare, au causat României multe nedreptăți și pretensiunile ne-bune ale cabinetului Brătianu n'au isorît din cumpenirea obiectivă a adevăratelor interese, ci din neîncredere și din dorința de răzbunare. Atitudinea ministerului român va fi de vină, dacă odiul conflictului cade asupra-î, dacă orbit de patimă a provocat greutăți, cari abia vor fi învinse, dacă încredîndu-se prea tare în măsura puterii sale, a aruncat țeara în pericolul unei crize. Dar' și situațiunea Austriei deșteaptă nenumărate temeri. Este aproape cu neputință, ca astfel de relațiuni economice să rămînă fără nici o influență asupra raporturilor politice. Cu închiderea granițelor prin taxe vamale exorbitante lucrul încă nu este terminat. Dîlnic se vor face reclamațiuni; cetățenii austriaci se vor plînge de violență, desbarcarea corăbiilor va fi îngreunată, expedarea mărfurilor va fi trăgînată. Dispozițiunea dușmănoasă se va manifesta în multe asupriri mici, dar' în totalitatea lor totuși nesuferite, se va stabili un sistem de șicane, ministerul de externe va interveni și conflictul politic va izbucni. Ar trebui să presupunem o mare măsură de înțelepciune și prudență la guvernul și la poporul român, ca să putem spera, că lupta economică nu va degenera într-o diferență serioasă politică. Cu cît mai mare va fi miseria, ce o vor produce

represaliile austriace în România, cu atît mai sigur se poate prevedea momentul, în care despărțirea artificială între cestiunile materiale și de stat va cădea și inimiciția va învenina toate raporturile ambelor țări. Nici că se poate altfel. Nu se poate nimeni deodată îmbrățișa și amenința, iubi și desprețui; dacă o națiune își caută succesul în nenorocirea celeilalte, atunci această antipatie trebuie să devină în fine un factor politic. Trebuie să ne facem o idee despre aceea ce înseamnă o stare fără tractat. Chiar cu Rusia există unele neînțelegeri, cari nu lasă pe comercianții monarchiei fără de nici un drept, și acum comerțul nostru se depinde cu totul de liberul arbitriu al unui stat abia civilizat, ale cărui organe speră poate a-și câștiga aplausele mulțimei, dacă vor vătămă pe fie-care Austriac, păgubindu-î averea, lipsindu-î de scutul, de care se bucură străinul pretutindenea? Vexațiunile și fricțiunile nu vor avé sfîrșit, monarchia va fi destul de a deseori silită a aduce aminte României, că independența nu poate să însemne desfrîu. Represaliile vor provoca o luptă politică, precum actele de navigațiune au produs un război naval între Anglia și Olanda, cum Huskison a amenințat Statele-Unite, ba chir se pregătea a organiza preste Canada un comerț de contrabandă atunci, cînd Americanii voiau să înceapă o luptă politică-comercială. Nu dîcem, că toate aceste consecuențe trebuie să urmeze, dar' ne temem că vor urma . . . Nu e cu puțință ca două state, cari își retrag în privința economică reciproc apa și focul, să rămînă amice politicesce, să se conserve sensul pentru solidaritatea scopurilor lor, cînd în același timp izbucnesc între ele un război, care face să înceteze schimbul mărfurilor, păgubesc capitalul și care taie arterele comerului. E vorba de România, unde granița geografică nu concade cu cea limbistică, pe care deja List a numit-o terenul natural pentru spîritul de întreprindere german.

Între astfel de împregiurări ne va fi iertat a întreba, ce atitudine ia comitele Kálnoky față cu acest conflict? Prelungă Monarchul este el singurul funcționar al statului, chemat a examina ori-ce eveniment după efectul ce-l poate avé asupra totalității. Ar fi o greșală a cere, ca interesele economice să fie covîrșite de momente politice, dar' ar fi totodată periculos a nega legătura dintre raporturile economice și de stat ale popoarelor. Comitele Kálnoky este împedecat prin constituțiune a fi ca principele Bismarck și ministru de comerț al monarchiei, competența lui politică vamală e foarte mărginită, și totuși depinde conducerea afacerilor lui foarte mult de spîritul, în care se conduc resorturile economice. Ministrul de externe trebuie să considere războiul vamal cu România ca o contradicție cu politica sa. Adeseori a declarat comitele Kálnoky în delegațiuni, că nîsucesce a susține amicabile relațiuni cu statele singuritate balcanice; adeseori a dedicat României cuvinte de sinceră simpatie și acum ne amenință un război vamal, o înstrăinare politică, acum comitele Kálnoky poate va fi silit a se ocupa de un conflict, care probabil că nu s'ar fi născut, dacă nu exista panica teamă de importul a șes-sesprezece mii de boi. Acum Austria va avé cu un inamic mai mult în Europa și de aici se poate vedea, cît de mult atinge vama protecționistă toate condițiunile de viață ale monarchiei. Războiul vamal poate să fi fost pricinuit prin pretențiunile exagerate ale dlui Brătianu, dar' sîmburele lui este protecționismul, care alungă produsele noastre brute din Europa, care a închis căile de vîndare pentru produsele noastre, și a născut acum și un pericol politic. Comitele Kálnoky n'are puterea să frîngă domnirea acestui sistem; dar' sîntem convinși, că fructele lui îngreuează și răspunderea sa, că cea mai frumoasă idee despre misiunea în Orient poate să se zădărnicească printr'o politică falsă comercială.

Războiul vamal nu se poate aduce în consonanță cu politica noastră exterioară. Chiar de ar fi pricinuit de România prin neîndreptățile pretensiuni ale lui Brătianu, el rămîne totuși o nenorocire. Monarchia stă față cu un mic contrar, multe șanse ale succesului indică victoria; dar' nu va fi penibil a fi câștigat prin asemenea mijloace un tractat comercial? Nu va lăsa lupta economică un ghimpe politic?

Cestiunea limbilor în monarchia noastră.

La Lipsca a apărut în dîile aceste o broșură scrisă de un anumit Simon de Weisskirchen, care se ocupă de raporturile etnografice ale monarchiei noastre. „*Nemzet*" dînd seamă despre cele cuprinse în această broșură declară, că e scrisă „cu multă istețime." E vorba dar', earăși despre o „istețime" statistică după croitura statisticelor noastre. Negreșit că fiind atîta „iste-

țime" în broșura lui Simon de Weisskirchen, ea are onoarea a nu fi recomandată de „isteții" noștri „bibliotecei absurdității." Broșura are tendința de a răsturna tesa despre majoritatea slavă din monarchie.

După datele dlui Simon de Weisskirchen în monarchia noastră sînt 10,170.000 Germani, 6,540.000 Maghiari, 2,623.000 Români, 725.000 Italieni și 123.000 de alte naționalități, la olaltă dar' 20,183.000 neslavi, ear' Slavi 17,721.000. Aceste cifre dovedesc — după „*Nemzet*" — că în Ungaria Maghiarii sînt elementul constitutiv de stat.

Di Simon nu ne spune însă, unde a vîrit sutele de mii de Ovrei, Sași și Germani din Ungaria.

Vorbind despre numărul, cu care sînt reprezentate națiunile în armată, dl Simon de Weisskirchen ne spune, că în armată sînt 257.592 Germani, 168.563 Maghiari.

Eată — își va fi dîcînd „*Nemzet*" — atîția soldați Maghiari — nu mai încap dar' îndoeală, că broșura lui Simon de Weisskirchen merită a nici nu mai fi recomandată pentru bibliotecă absurdității.

Broșura e cu atît mai „importantă", cu cît ea se ocupă de cestiunile de drept public din Ungaria. Isvorul conflictelor dintre Ungaria și Croația este — după părerea dlui de Weisskirchen — agitațiunea panslavă și irredentistă susținută dinafară și influența politice naționale greșite din Austria. Di Simon de Weisskirchen îl desaproabă apoi pe episcopul Strossmayer. „*Nemzet*" promite, că pentru importanța broșurei se va ocupa mai pe larg cu cele cuprinse în ea.

Nu cunoaștem cuprinsul broșurei și nici că am fi luat notiță de ea, dacă nu ne-ar fi părut „importantă" darea de seamă a guvernamentalui unguresc, care salută aparițiunea ei, ca o dovadă despre menirea de domnire a elementului maghiar. Apoi e și generos dl Simon de Weisskirchen: mai are grația a concede și elementului german loc alături cu Maghiarii.

Sidodul eparchial al diecesei Caransebeșului.

Ședința a IV-a

ținută în 22 Aprilie (4 Maiu) 1886 la 5 oare d. a.

Presidiul deschidînd ședința numesce de notar al dîlii pe Dr. Ioan Paul, de notari pentru însemnarea vorbitorilor pro pe Petru Stîpion, și vorbitorilor contra pe Ioan Marcu.

La propunerea deputatului Constantin Radulescu, sinodul decide:

Pe viitor rațiociniile anuale ale diecesei despre fonduri, fundațiuni și spese, consistorul diecesan le va subșterne sinodului prelungă raport special și separat de raportul general, avînd aceste rațiocinii a se tipări și a se împărți deputaților sinodali în prima ședință a sesiunii sinodale.

Tot la propunerea deputatului Constantin Radulescu sinodul exmite din sînul seu o comisiune pentru scontrarea cassei diecesane în persoanele deputaților: Filip Adam și Leontin Simonescu, cărora imediat în fața sinodului protosinelul Filaret Musta în calitate de cassar diecesan le predă cheile dela ambele casse diecesane, avînd comisiunea a raporta în seris proximalui sinod despre rezultatul scontrării.

Din considerantele: că eparchia noastră, după numărul populației sale, angagează activitatea consistorului metropolitan în măsură cu mult mai mică, decât eparchiile celelalte, și că eparchia noastră ca cea mai tinără nu dispune de mijloace atît de bogate, ca celelalte eparchii: deputatul Leontin Simonescu propune și sinodul ia concludus: sinodul eparchial este însărcinat a se adresa de nou către congresul național bisericesc, ca pe viitor contribuiri eparchiale la spesele consistorului metropolitan să se repartizeze în proporțiunea populației fiecărei eparchii.

Tot la propunerea deputatului Leontin Simonescu sinodul decide: din motivul, că prin împărțirea fondurilor comune, o parte a auctelor scolare a trecut în administrarea proprie a eparchiei noastre: consistorul diecesan se însărcinează, ca conform rescriptului ministerial, să subștearnă la finea fiecărui an conspectele despre toate auctele pe calea metropoliei la guvernul țerii.

Înaltul presidiu pune la ordinea dîlii alegerea unui asesor ordinar salarizat în senatul bisericesc, a unui asesor onorar preotesc în senatul scolar și a unui asesor onorar preotesc în senatul episcopesc.

Alegîndu-se în comisiunea de scrutinare deputații Michail Popovici, Constantin Radulescu și Stefan Velovan, presidiul

suspende ședința pe 1/2 de oră pentru afacerea combinațiilor.

Redeschidându-se ședința, prin apel nominal se purcede la votare secretă cu ședule, după a căreia îndeplinire comisiunea scrutinătoare raportează, că protosincretul Filaret Musta a intrunit pentru postul de asesor ordinar salarizat în senatul bisericesc 44 de voturi, ear' Trifon Miclea 3 voturi. Pentru postul de asesor onorar preotesc în senatul școlar au intrunit preotul din Domașnia George Pepa 30 de voturi, Maxim Popovici 14 voturi și Ilie Sêrbu 1 vot. Pentru postul de asesor onorar preotesc în senatul epitropesc au intrunit preotul din Remete-Pogănci, Nicolau Scioponi 34 voturi, Maxim Popovici 6 voturi, Ioan Pepa 2 voturi, Ioan Bumbăcilă, I. Stoica și George Pepa câte 1 vot.

Presidiul publicând rezultatul scrutinului, proclamă de asessori onorari consistoriali pe preotul din Domașnia, George Pepa la senatul școlar, ear' pe Nicolau Scioponi, preot în Remete-Pogănci la senatul epitropesc. Totodată presidiul împărtășește sinodului, că dă aprobarea sa canonică, provădută în §-ul 116 din statutul organic, alesului pe viață asesor ordinar salarizat în senatul bisericesc, protosincretului Filaret Musta; ceea-ce sinodul între vii urări de să trăiască, ia la cunoștință.

Urmând la ordinea zilei desbaterea specială a bugetului diecesan pe anul 1887, prin care se constată, că percepțiunile se suie la suma de 50.019 fl. 57 cr., ear' erogățiunile la suma de 49.162 fl. 40 cr., de unde rezultă un prisos de 857 fl. 17 cr.

Sinodul primesc bugetul anului 1887, votat în desbatere specială în totalitatea lui cu suma de percepțiuni . . . 50.019 fl. 57 cr. erogățiuni . . . 49.162 fl. 40 cr. prisosință 857 fl. 17 cr.

Deputatul și controlorul diecesan Ioan Popovici subțerne sinodului conspectul speselor de călătorie și de diurne ale deputaților sinodali calculându-se 3 fl. diurne pentru ziua de prezență, 7 cr. de kilometru pe calea ferată și 1 fl. de milă cu trăsura; după cetirea acestui conspect, sinodul aproabă competențele deputaților din sesiunea prezentă cu:

a) în viațice . . . 785 fl. 55 cr.
b) în diurne . . . 495 fl. — cr.
la oltă 1280 fl. 55 cr.

La propunerea deputatului Coriolan Bre-diceanu sinodul dispune, ca protocoalele ședinței III și IV să se autentice mâne în 23 Aprilie st. v. la 11 oare dimineața în reședința episcopescă, la care act se invită toți deputații, cari se vor afla mâne în Caransebes.

Și cu aceasta terminându-și sinodul activitatea sa, Înaltul Presidiu declară de salutară și practică măsura luată în sinodul trecut prin instituirea comisiunii sinodale pregătitoare, deoarece prin censurarea prealabilă a rapoartelor consistoriale și prin proiectarea decisiilor sinodale s'a cruțat mult, atât în timp cât și în spese, căci numai astfel și-a putut sinodul termina așa de curând și bine agendele sale, apoi chiar și decisiunile sinodale luate sunt mult mai corecte și precise, ca în anii trecuți. Din acest îndemn Înaltul Presidiu mulțumesc tuturor membrilor sinodali pentru diligența cea rară, conșciențioasă, aprofundarea și înțeleapta exercitare a drepturilor și datorințelor de deputați sinodali. Constată mai departe Înaltul Presidiu, că buna înțelegere restabilă în sesiunea sinodală trecută, a adus fructe mănoase și în acest sinod și își exprimă ferbinte dorință, ca această bună înțelegere și conlucrare frățască să domnească și în sinoadele viitoare, ca așa să prospereze interesele noastre bisericesci, școlare și fundationale.

În fine cu cuvinte emoționate își ia rămas bun dela deputați, și pofindu-le călătorie fericită, le dorește să afle în pace pe toți cei de acasă și împărtășindu-le binecuvântarea sa arhierască, declară de închisă sesiunea a II a sinodului nostru ordinar din periodul prezent.

Deputatul Atanasie Ioanovici exprimă Preasfinției Sale dlui Episcop în numele deputaților viua și sincera mulțumită pentru înțeleapta și pacienta conducere a acestui sinod, urându-i viață îndelungată și fericită. Deputații sinodului între strigări de să trăiască și salutări cordiale împreunate, se despart încheiându-se astfel sesiunea sinodului. („Fôia Diecesană“.)

Cronică.

Archiducele Albrecht a plecat la 17 l. c. n. și a sosit seara în Gorazda, unde Alteța Sa a fost în modul cel mai splendid primit.

Sciri personale. Excelența Sa dl comandant de corp Anton baron de Schönfeld a sosit ați aici dela Viena, unde a petrecut mai multe săptămâni.

Maial. Astăzi dimineața după 7 oare tinerimea de ambele sexe a tuturor școlilor primare și secundare evanghelice-luterane de aici s'a dus între sunetele muzicii militare cu obicinuita însuflețire în „Dumbravă“, spre a-și sêrba maialul. Timpul e foarte frumos.

Reprezentățiune teatrală. O societate de diletanți, constituită din tineri români din Sibiu, va reprezenta în localul privat din tirgul vitelor Nr. 7 Sâmbătă în 10/22 Muiu a. c. următoarele două piese teatrale: 1. „Florin și Florica“, operetă într'un act, și 2. „Bucoavna n'a învățat și umblă la înșurat“, comedie de asemenea într'un act. Începutul precis la 8 oare seara. Prețurile de intrare locul I 50 cr., locul II 30 cr. Venitul curat e destinat în favorul bisericeii gr.-or. din Sibiu, suburbiul-inferior. După reprezentațiune urmează petrecere cu joc.

Miseria industrială din Transilvania. Cetim în „Kronstädter Zeitung“. Doi fabricanți de postavuri de aici (Brașov) Wilh. Rhein și Petru Schäser au primit sub condițiuni foarte favorabile dela guvernul României concesiunea pentru înființarea unei fabrici de postavuri în Azuga. — Domni Aug. Schwabe, ciorăpar, Adolf Scholze, postavvar, se dice că au de asemenea intenția de a trece în România și de a întemeia acolo stabilimente mari de branșă lor.

Sematismul clerului archidiecesei metropolitane gr.-cat. din Blaj pe anul 1886. Acest sematism conține interesante date statistice. El ne arată în ordine alfabetică numele tuturor cantorilor, învățătorilor, preoților, protopopilor și episcopilor din archidieceasa gr.-cat. a Blajului; numele teologilor absolți și nechiroțiți, ale acelor din seminarul archidiececan din Blaj, din colegiul s. Atanasie din Roma, din seminarul central din Budapesta, precum și ale tuturor teologilor externi și ale elevilor preparandiali din Blaj. Apoi consemnarea școlarilor români aflați în noul seminar întemeiat de Excelența Sa actualul Metropolit, dl Dr. Vancea, precum și a tuturor celor provăduți cu stipendii din fundațiunile archidiececane. Mai importantă este însă consemnarea tuturor parohiilor și ale filialelor aparținătoare de Blaj. Pentru fiecare comună se arată: comitatul și cercul de care se ține, limba care se vorbește, gara și posta ultimă. Apoi anul edificării bisericeii, numărul școlarilor români gr.-cat. și consemnarea sufletelor. Se poate procura dela „Librăria seminarului archidiececan din Blaj.

Vite de contrabandă. „V. Botoșanilor“ află, că în tirgușorul Suceava, dela marginea frontierei României a început în cursul acestei săptămâni, un proces în care figurează ca la 60 de acușăți. Toți aceștia sunt dați judecării, pentru-că în timp de doi ani, au introdus ca contrabandă și au trecut în Ungaria peste 5000 boi din România. Procesul nu ne interesează, — dice „Răsboiul“, din care luăm această știre, — dar faptul vorbește de sine: Ungurii au închis frontiera noastră, oprirea exportului vitelor noastre a făcut, ca prețurile să scadă, în urmă tot ei le-au cumpărat dela noi cu prețuri înșoșite, și le-au exportat în Austria cu prețuri foarte ridicate, astfel că câștigul lor a fost îndoit și întreit.

Tenoristul Rașianu în Agram. „Doina“ comunică, că simpaticul nostru tenorist Rașianu s'a angajat la teatrul din Agram, unde va cânta în Faust, Barbieri și alte opere mari.

Emigrarea Ovireilor moldoveni în America. „N. fr. Pr.“ primesc din Iași următoarea depeșă: „Emigrarea Ovireilor în America ia aici dimensiuni tot mai mari. Astăzi au plecat chiar o sută de familii via Hamburg. În curând va mai pleca un transport de vre-o câteva sute de familii.“ — Cale bună!

Operă italiană în Iași. „Liberalul“ anunță, că dălele acestea va sosi la Iași o operă italiană, sub direcțiunea dlui Labruna, care va da o serie de 5 sau 6 reprezentații. Opera, cu care va debuta este „Aida“, musica de măestrul Verdi. Se asigură dărlarul iașian, că trupa e compusă din vre-o 40 de persoane, ear' printre primele sujete se numără câțiva artiști de mare valoare. Corul numeros, ca și costumele și orchestra, nu lasă nimic de dorit.

Vapoare române cu vite pentru Italia. Ieri, scrie „Vocea Covurluiului“ dela 6 curent v., s'au încărcat două vapoare cu vite pentru Italia, și un vapor cu o mie poloboace vinuri. Noue transporturi sunt anunțate. Galații dar' devin pe di ce merge un deuseu însemnat de vite și vinuri pentru Europa. — De mai multe dăle, scrie tot „Vocea Covurluiului“, se află sosite 2 vase bacuri, menite a face transbordările între Fetesci și Cernavoda, adevă a lega căile noastre ferate din țeară cu Constanța și marea. În atare mod comunicațiunea va fi în permanentă asigurată vara și iarna până la facerea podului peste Dunăre.

Alergare de cai în București. Duminecă, 18 Maiu, va fi alergarea de primăvară pe hipodrumul dela Băneasa. Va fi numai o singură alergare. Premiul fulger, distanța 2000 metri. Premiul orașului București, distanța 2200 metri. Premiul societății de încurajare, distanța 2000 metri. Marele premiu regal, distanța 2500 metri. Premiul călărașilor, distanța 2000 metri. Marele premiu al Jockey-Clubului, distanța 3000 metri.

Întărirea garnisoanelor în Alsația și Lorena. „Magdeburger Zeitung“ a publicat deunădi șirea, că administrațiunea militară germană ar avê de gând să întărească garnisoanele din Alsația și Lorena. Actualmente un șef de secțiune al ministerului de rășboiu ar inspecta garnisoanele în scop de a studia întocmirile ce trebuie înființate pentru o asemenea eventualitate. Cestiunea pare a fi pentru ministerul de rășboiu considerată ca foarte urgentă, căci mijloacele necesare se vor cere încă în sesiunea actuală dela parlament, care pentru acoperirea cheltuelilor împreunate cu aceste măsuri, va acorda un credit suplimentar. „Freisinge Zeitung“, organul d-lui Richter, din care luăm această șire, face următoarea observațiune: „Șirea are trebuință de a fi lămurită de ministerul de rășboiu. Până atunci trebuie să ne îndoim de autenticitatea ei.“

Academia română.

Înștiințare.

(Urmare și fine.)

IV. Premiul statului Lazar, de 5000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1887 celei mai bune lucrări în limba română asupra următorului subiect:

„Flora descriptivă a unui județ din România“ după alegerea concurrentului.

Manuscrutul trebuie să cuprindă materie pentru 300—400 pagine de tipar în 8° garmond.

Terminul presentării manuscrutelor la concurs va fi 31 Decemvrie 1886.

V. Premiul Alexandru Ioan Cuza, de 4000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1887 celei mai bune disertațiuni în limba română asupra următorului subiect:

„Istoria Românilor în Dacia Traiană, dela Aurelian până la fundarea principatelor Moldova și Țeara-Românească.“

Întinderea operatului va fi de 20 coale de tipar în 4° mic sau 8° ordinar cu litere garmond. Terminul presentării manuscrutelor va fi 31 Decemvrie 1886.

VI. Premiul statului Lazar de 5000 lei, se va decerne în cursul sesiunii generale din anul 1888 unei cărți scrise în limba română, cu conținut științific, care se va judeca mai merituos printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1886 până la 31 Decemvrie 1887, sau celei mai importante invențiuni științifice făcute dela 1 Ianuarie 1886 până la 31 Decemvrie 1887.

VII. Premiul statului Heliade-Rădulescu, de 5.000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1888, celei mai bune disertațiuni scrise în limba română asupra următorului subiect:

„Nunta la Români. Studiu istorico-etnografic comparativ.“

Ușurile nuptiale trebuiesc studiate în variațiile lor după toate provinciile române, comparându-se cu nunta la vechii Romani și la popoarele neo-latine pe de-o parte, cu nunta la vechii Românilor (Slavi, Unguri, Greci, Albanezi) pe de alta, de unde se reiese apoi dela sine o concludiune istorică-etnografică.

Manuscrutul va trebui să cuprindă materie pentru 200—300 pagine de tipar în 8° garmond.

Terminul presentării manuscrutelor la concurs va fi până la 31 Decemvrie 1887.

VIII. Premiul statului Lazar, de 5000 lei, se va decerne în sesiunea generală din 1889 celei mai bune lucrări în limba română asupra următorului subiect:

„Studiul vinurilor din România din punctul de vedere economic și al compozițiunii lor chimice.“

Manuscrutul va trebui să cuprindă materie pentru circa 300 pagine de tipar în 8° garmond.

Terminul presentării manuscriselor la concurs va fi până la 31 Decemvrie 1888.

IX. Premiul Asociațiunii craiovene pentru dezvoltarea învățământului public, în suma de lei 1500, se va decerne în sesiunea generală din anul 1887, celei mai bune cărți didactice în limba română din câte se vor fi tipărit dela 1 Ianuarie 1883 până la 31 Decemvrie 1886. Această dată este și termenul extrem al depunerii la cancelaria Academiei în 12 exemplare, a cărților propuse pentru concurs.

X. Conform decisiunii luate în sesiunea anului 1886, se publică concurs pentru cea mai bună traducțiune din:

M. Tulii Ciceronis De officiis liber I, cu condițiunile următoare:

1. Traducțiunea va fi într'o limbă românească cât se poate de curată și de elegantă, căutând a se reproduce în traducere calitățile autorului tradus.

Traducătorii sunt datori a da note critice asupra diferitelor lecțiuni ale locurilor obscure din text, cum și note explicative asupra terminilor tehnici și numelor proprii, cari vin în textul autorului.

2. Manuscrutele venite mai târziu de 31 Decemvrie 1886, nu se vor lua în considerațiune.

3. Manuscrutele se vor censura și judeca de secțiunea literară, care va propune premiul destinat pentru aceste lucrări.

4. Manuscrutele nepremiate se vor păstra în arhivul Academiei până se vor reclama de autorii lor, ale căror nume rămân necunoscute, fiindcă plicurile ce le vor cuprinde, nu se vor deschide.

5. Premiul pentru cea mai bună traducere de 20 pagine (după edițiunile stereotipe ale lui Tauchnitz din Lipsca) va fi de 120 lei.

6. Cel-ce va obține premiul, ca cel mai bun traducător al părții însemnate mai sus, va fi însărcinat de Academie a face traducțiunea scrierii

întregi, cu premiul fixat de 120 lei pentru fiecare 20 pagine, scrise după edițiunea de mai sus citată, fără-ca pentru aceasta să se excludă consultarea altor edițiuni, în lucrarea traducțiunii.

7. Traducătorul astfel însărcinat de Academie va fi dator a urma lucrarea cu aceeași diligență, exactitate, elegnță și puritate de limbă, cu care a făcut și proba premiată. El va fi dator a da pe fiecare an câte 200 pagine de traducere din edițiunea luată de normă.

8. Traducțiunea se va examina de secțiunea literară a Academiei și, aflându-se conformă condițiunilor de mai sus, se va da la tipar, ear' traducătorului se va răspunde remunerațiunea cuvenită. La cas însă, când traducțiunea n'ar corespunde condițiunilor stabilite, ea se va trimite autorului cu observațiunile făcute de secțiunea literară și cu invitațiune de a o amenda.

9. Când traducătorul, din ori-ce cauză, n'ar mai continua lucrarea, atunci se va publica din nou concurs de probă, în condițiunile de mai sus.

10. Autorul clasic, care trece peste 500 pagine, se va împărți între mai mulți concurenți ce vor excela la concurs.

11. Tipărirea autorului tradus se va face de Academie în 1000 exemplare, format în octav ordinar, cu litere garmond și pe hârtie albă curată, după un model ales de Academie. Formatul adoptat, literale și hârtia aprobate vor servi pentru toți autorii traduși și tipăriți cu spesele Academiei. Prețul unui exemplar scos la vândare se va defige în raport cu spesele făcute cu traducerea și tipărirea lui, așa ca din vândarea primei edițiuni să ease și să se încaseze cu procentele lor toți banii vërșafi cu această edițiune.

12. Traducătorii operelor premiate de Academie sunt liberi a scoate o a doua edițiune din traducțiunea făcută de dînșii; însă numai după trecerea întâieii edițiuni făcute de Academie, ei rămân proprietari pe traducțiunile lor.

13. Când Academie va afla de cuviință a face o nouă traducțiune din un autor deja tradus și publicat cu spesele ei, ea va fi liberă a procedea la aceasta, fără-ca întâiul traducător să aibă dreptul de a se opune.

NB. Manuscrisele relative la premiile de sub nr. IV, V, VII, VIII și X se vor presenta anonime, purtând o devisă, care va fi reproducută pe un plic sigilat conținând numele concurrentului.

Academia își rezervă dreptul de a tipări în publicațiunile sale lucrările ce se vor premia.

Premiile se vor da autorilor numai după tipărirea lucrărilor premiate.

Bibliografie.

„Gazeta Săteanului“. Foaia cunoscințelor trebuincioase agriculturului și poporului. Ese la 5 și 20 a fiecărei luni. Rîmnicu-Sărat, 5 Maiu 1886. Anul III. Nr. 7. Sumar: Înștiințări. — Mica corespondență. — Emigrațiunea în Dobrogea: C. C. Datculescu. — Iubirea: Maria Datculescu. — Basculele Fairbanks: Th. Pilter. — O scrisoare a dlui Plesnilă: I. Plesnilă. — Lăcustele: Zafir Filotti. — Articol anume pentru economii de vite. Zooigiena reproducțiuni ecuine: I. St. Furtună. — Din localitate: C. — Din țeară: X. — Buletin comercial. — Anunciuri.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Paris, 21 Maiu n. Aici se sperează, că convenția comercială franco-română va fi subsemnată până la 1 Iunie n.

Paris, 21 Maiu n. După sciri jurnalistice e acum sigur, că contelui de Paris i-se va oprî reîntoarcerea în Francia.

Atena, 21 Maiu n. S'a constituit un nou cabinet sub presidiul lui Trikupis. După alegerea lui Stefanopolos (partidul Trikupis) de president al camerei, Trikupis numai decât a fost chemat la regele și însărcinat cu formarea cabinetului.

După sciri din Larissa, Turcii au atacat posturile grecesce, care au fost întărite. Atacul s'a întâmpat precând Grecia sistase înaintarea trupelor la granițe și luase măsuri, de a retrage liniile trupelor în lăuntrul țerii. Există temerea, că conflictul e inevitabil, dacă trupele turcesce nu se vor îndepărta dela granița Greciei.

Catania, 21 Maiu n. Erupțiunea vulcanului Aetna cresce din ce în ce mai tare. Poporațiunea localităților învecinate a fugit de lava, ce se apropia.

Londra, 21 Maiu n. Casa de jos a acceptat în a doua cetire cu 303 contra 89 voturi billul pentru oprirea purtării de arme în Irlanda.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: În absența lui Cornel Pop Păcurar: Pompiliu Piposiu.

Economie.

Tergul de rimători în Steinbruch. În 19 Maiu n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 42.— cr. până 43.— cr. unguresci grei, tineri 44.— cr. până 45.— cr. de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., ușori 43.— cr. până 44.— cr., marfă țerănească, grea 42.½ cr. până 43.— cr., de mijloc 42.½ cr. până 43.— cr., ușoară 43.— cr. până 44.— cr., romănesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 42.— cr. până 42.½ cr., transito de mijloc 42.— cr. până 42.½ cr., transito ușori 41.½ cr. până 42.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la gară.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta

dela 19 Maiu st. n.
Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. — până —
74—79 Kilo fl. — până —, (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.80 până 8.10, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.80 până 8.—, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.80 până 8.10, (de Baeska) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.80 până 8.10, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.30 până 7.70.

Sécara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.25 până 6.45. (Orđ nutreț:) 60—62 Kilo fl. 5.20 până 5.50; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 6.50 până —.

Ovės (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.45 până 8.90. Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.40 până 5.45; de alt soi fl. 5.30 până 5.35.

Rapița fl. — până —; de Banat fl. — până —.

Mălaiu (unguresc): fl. 5.30 până 5.70.

Tempul de furnizare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. — până — (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 7.80 până 8.82.

Sécara (primăvară) 69.7/10 Kilo fl. — până —.

Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.38 până 5.40.

Rapița (August—Septembrie) fl. 10.½ până 10.7/8.

Spirit (brut) 100 L. fl. 23.25 până 23.75.

Cursul pieței din Sibiu.

din 21 Maiu st. n. 1886.
Hârtie-monetă română . . . Cump. 8.63 vënd. 8.70
Lire turcesci . . . " 11.20 " 11.25
Imperiali . . . " 10.20 " 10.25
Ruble rusesci . . . " 1.20 " 1.21

Bursa de București.

Cota oficială dela 19 Maiu st. n. 1886.
Renta amort. (5%) . . . Cump. 94.½ vënd. 95.—
" Rur. conv. (6%) . . . " 86.— " 86.½
Act. de asig. Dacia-Rom. . . " 266.— " 267.½
Banca națională a României . . . " 1085.— " 1183.—
Impr. oraș. București . . . " 31.— " 33.—
Act. de asig. Națională . . . " — " —
Credit mob. rom. . . " — " —
Scrisuri fonciare urbane (5%) . . . " 82.½ " 83.½
Schimb 4 luni . . . " — " 84.—
Societ. const. . . " 187.½ " 230.½
A ur . . . " 14.10 " 14.40

Bursa de Budapesta

din 20 Maiu st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6% . . . 104.40
" " " 4% . . . 95.—
" " hârtie " 5% . . . 153.25
Imprumutul căilor ferate ung. . . 100.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) . . . 128.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) . . . 117.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) . . . 105.—
Bonuri rurale ung. . . 105.—
" " " cu cl. de sortare . . . 105.—
" " " băntăne-timșene . . . 105.—
" " " cu cl. de sortare . . . 105.—
" " " transilvane . . . 105.—
" " " croato-slavone . . . 99.75
Despăgubire pentru dijma ung. de vin . . . 119.—
Imprumut cu premiu ung. . . 124.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin . . . 85.20
Renta de hârtie austriacă . . . 85.30
" " argint austriacă . . . 116.25
" " aur austriacă . . . 138.50
Losurile austr. din 1860 . . . 885.—
Acțiunile băncii austro-ungare . . . 289.75
" " de credit ung. . . 283.30
" " " austr. . . 101.—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina” . . . 5.90
Galbeni împărătesci . . . 10.03
Napoleon-d'or . . . 62.05
Mărci 100 imp. germane . . . 126.90
Londra 10 Livres sterlingi . . .

Bursa de Viena

din 20 Maiu st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6% . . . 104.45
" " " 4% . . . 95.—
" " hârtie " 5% . . . 154.—
Imprumutul căilor ferate ung. . . 100.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) . . . 128.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) . . . 117.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) . . . 105.20
Bonuri rurale ung. . . 105.20
" " " cu cl. de sortare . . . 105.20
" " " băntăne-timșene . . . 105.10
" " " cu cl. de sortare . . . 105.20
" " " transilvane . . . 105.20
" " " croato-slavone . . . 99.75
Despăgubire pentru dijma ung. de vin . . . 119.20
Imprumut cu premiu ung. . . 124.30
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin . . . 85.20
Renta de hârtie austriacă . . . 85.35
" " argint austriacă . . . 116.45
" " aur austriacă . . . 138.50
Losuri austr. din 1860 . . . 877.—
Acțiunile băncii austro-ungare . . . 289.50
" " de credit ung. . . 282.80
" " " austr. . . 5.96
Galbeni împărătesci . . . 10.04
Napoleon-d'or . . . 62.75
Mărci 100 imp. germane . . . 126.85
Londra 10 Livres sterlingi . . .

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor: Nicolai V. Perlea, Brăila.
Operațiile efectuate în 6 Maiu 1886.

Vândătorii	Cumpărătorii		Hectol.	Greut. libe	Prețul lei in aur	Observații
Emberico	Peirano	Porumb	1500	59	7.60	Caic
Cotti	Feitler	"	1400	63	8.70	Magazie
Grosovici	Predinger	"	1300	55½	6.60	"
"	Mendl	"	6000	57¾	7.27½	"
Vechsler	"	" roșu	1050	62¾	8.65	"
Perlea	"	"	580	62¾	8.65	"
Frischman	"	"	2200	61¾	8.40	"
Silberstein	Peirano	"	1400	56¾	6.70	"
Bach	Cohen	Grâu	1200	55½	11.30	Caic
Cațica	"	"	1200	55½	11.35	"
"	"	"	1600	56	11.55	"
Faranga	Dreifus	Orđ	1600	43¾	5.40	Magazie
Carandino	Feitler	"	850	44	5.50	"

Vinuri naturale
transilvănene
premiat

Vinuri de pe Târnava

se ofer decâtă subscrisul pentru următoarele prețuri ieftine:

	flacoane:	mari, de mijloc, mici	
	¾	½	⅓ Litr
Vin de measă	40	—	25 cr.
Vin de dîne	50	—	30 "
Vin dessert, 1862	70	—	40 "
dtto. risling	70	—	40 "
Assbruch	—	60	— "

Depoiste în Sibiu:

Deposital principal: Traficul mare de tutun, piața mare.
Deposite mici: J. F. Breitenstein, strada morii Nr. 27.

J. J. Conrad, piața mică Nr. 13.

Georg Hersch, strada Cisnădiei Nr. 32.

Gustav Kessler, strada măcelarilor Nr. 36.

Traficul de tutun, strada urezului Nr. 7.

Francisc Jahoda, strada turnului Nr. 18.

Ospetăria, strada Ocenei Nr. 9.

Dtto strada Ocenei Nr. 34.

Flacoanele goale se primesc înapoi și adevă: cele mari pentru 10 cr., cele mijlocii pentru 8 cr., ear' cele mici pentru 6 cr.

Vândătorii primesc rabat.

Vindere în legături din anii 1862 până 1885.

Comande din afară se efectuesc prompt.

Carol F. Jickeli în Sibiu.

[238] 8

Cancelaria Negruțiu

în Gherla — Szamosujvár

deschide abonamente pe anul 1886 la:

„Amiculu Familiei“. Revistă beletristică și enciclopedică-literară — cu ilustrațiuni. Va eși în 1-a și 16-a di a luni în numeri câte de 2—3 coale, și va publica poesii, romanuri, povești, schițe, piese teatrale, studii sociale, articoli științifici, amănunte de instrucțiune și distracțiune ș. a. Prețul de abonament pre anul întreg 4 fl. — pentru România 10 franci — lei n. plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

„Preotulu Romanu“. Revistă bisericească, scolastică și literară. Va eși în broșuri lunare câte de 2¾—3¼ coale; și va publica articoli din sfera tuturor sciințelor teologice și între acestea mulțime de predice pre Domineci, sêrbători și diverse ocațiuni — mai departe studii pedagogice, didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pre anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci — lei n. plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Abonații vor primî unele premii de valoare și-și vor putè procura cu prețuri foarte reduse toate opurile din edițiunea noastră.

Collectanții primesc gratis tot al patrulea exemplar.

Tot acolo au apărut și se află de vëndare:

Biblioteca Săteanului Român. Cartea I. II. III. IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume în 8/XII. 1884. în limba maghiară și, în 25/II. 1885 în l. italiană prin Vincențiu Nicoară prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Collectă de Recepte din economie, industrie, comerț și chemie, pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Apologie. Discuțiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, invderite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre cronica lui Georg. Gabr. Sîncal. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei romănesci în vorbire și scriere, invderită și aprețiată de Gregoriu Silași. — Broșura I. II. III. Prețul opului întreg e 1 fl. v. a.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagine, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Branda sau Nunta fatală. Schițe din emigrarea lui Dragoșu. Novă istorică națională. Prețul 20 cr.

El trebue sè se însoare. Novă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Herman și Dorotea, după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morar. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue, tradusă de Ioan St. Șiuluțiu. Prețul 30 cr.

Nu mē uita. Colecțiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitafuli ș. a. Prețul 50 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu pui ei de aur. Studiu archeologic, de Dionisiu O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbați de școală, de V. Gr. Borgovan, prof. preparandial. Prețul 1 fl. 70 cr.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărtică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru prunci școlari de ambe sexele. Cu aprobarea Iurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr. — 50 de exemplare broșurate costă 6 fl., — legate 9 fl., legate în pânză 12 fl. — 100 exemplare broșurate 10 fl., — legate 17 fl., legate în pânză 22 fl.

Cărtică de rugăciuni și cântări pentru prunci școlari de ambe sexele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exempl. costă 3 fl. 100 exempl. 5 fl. v. a.

Visul prea santei vergure Maria a Născătoarei de Dumneșu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exemplare costă 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Manual de Gramatica limbei romăne pentru scoalele populare în trei cursuri, de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. Prețul 30 cr.